

Slovenski hmeljar

Glasilo hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto II

Celje, dne 3. julija 1931

Štev. 14

Janko:

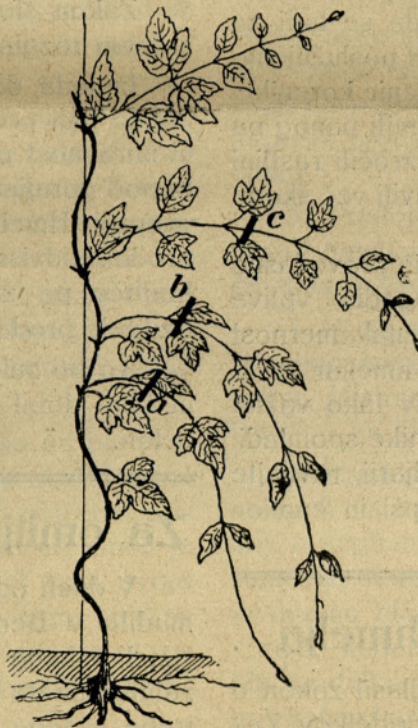
Orezovanje in trebljenje

Orezovanje ali pinciranje hmelja pri nas še ni nič kaj udomačeno in vendar tudi to zelo vpliva na obilnost in kakovost pridelka. Celó trebljenje korenike nekateri hmeljarji le preveč zanemarjajo in zato ne bo napačno, če se tudi o tem enkrat pomenimo.

Ko smo spomladi napeljali dve ali tri trte na oporo, par pa pustili za rezervo, vse ostale mladice z ostrim nožem tik nad koreniko porežemo. Pozneje, ko vidimo, da bodo napeljene trte vzdržale, odstranimo na isti način tudi za rezervo puščene trte. Vedno pa bodo še odganjale nove mladice ali trte iz korenike in nikakor ni prav, če te pustimo kar v nemar, marveč jih moramo vedno čimprej odstraniti in vedno na ta način, da jih z ostrim nožem porežemo prav pri zemlji. To imenujemo **trebljenje korenike**. Trebiti moramo večkrat in na noben način trpeti teh vedno in vedno zopet izbijajočih mladice. Te mladice namreč porabijo dosti hrane, ki jo črpa rastlina iz zemlje, in jo tako odjedajo napeljanim trtam in stranskim poganjkom, ki dajo radi tega skoraj vedno manj in bolj neenakomeren pridelek; poleg tega pa so ti šopi zelenja ob vznožju rastline najnevarnejše leglo raznih boleznih in škodljivcev. Zato proč z njimi takoj, ko se pojavijo!

Neotrebjeni nasadi so najboljši dokaz hmeljarjeve zanikrnosti in brezbržnosti, ki se mu bridko maščuje. Trebimo torej često in vse dotlej, dokler korenika ne preneha poganjati novih mladice!

Pod orezovanjem ali pinciranjem pa razumemo skrajšanje spodnjih poganjkov, ki odganjajo iz listnih pazduh napeljanih trt. Nekateri imenujejo to tudi **trebljenje trt**. Prejšnje čase so hmeljarji radi trte do en meter ali še več visoko popolnoma otrebili, in to ne le stranskih panog, temveč tudi listja — prav do golega. Ta način trebljenja se je pri nas dolgo držal in še v letu 1924 se je neki inozemski hmeljarski strokovnjak zgražal nad tem oguljenim hmeljem, češ, da izgleda kakor ženska brez krila. Pa še dandanes najdemo semtertja kak nasad, kjer so trte do en meter ali še več visoko oguljene, kar seveda ni nihi dobro nihi pravilno. Listje namreč štiti trte pred prekomerno solnčno svetlobo in vročino ter raznimi poškodbami; trte ostanejo tako bolj nežne in sveže. Če pa ogulimo listje, trte bolj olesené in se hrana, ki jo črpajo korenine iz zemlje, dokaj bolj počasi pretaka v gornje panoge, kjer jo je največ treba, in vsa rastlina začne često nekako hirati. Zato pa ne smemo listja nikdar oguliti,



Orezovanje ali pinciranje stranskih panog: a do 1 m višine za prvim, b do 1½ m za drugim, c vse nadaljnje, kolikor visoko se doseže, pa za tretjim parom listov.

temveč zdrave liste pustiti vedno nedotaknjene. Spodnje panoge, ki odganjajo iz napeljanih trt, so navadno jalove in nič ne rodé, ali kvečjemu nekaj zakržljanih kobil. Pač pa se te panoge

često prav bujno razvijajo in odvezemajo rastlini po nepotrebnem hrano, ki bi jo sicer porabila za razvoj višjih rodni panog; kvarna posledica tega pa je pomanjkanje hrane v gornjih panogah in zato pičlejši in slabši pridelek. Ponovni tozadevni poskusi so vedno dokazali, da se na zalistnikih, ki izvirajo iz pazduh listov na panogah drugega ali tretjega reda, razvije več in navadno tudi lepših, pravilneje oblikovanih in enakomernih kobil. Vse te okoliščine pa moramo upoštevati pri orezovanju ali trebljenju trt.

Nekateri hmeljarji še vedno orezujejo tako, da do $1\frac{1}{2}$ metra visoko odstranijo vse stranske panoge, više ležeče pa sploh pusté pri miru. Pa ni prav tako! Ako upoštevamo vse navedene okoliščine, bomo orezali ali trebili pravilno takole: do 1 meter visoko (do pasu) porežemo vse stranske panoge takoj za prvim parom listov, do $1\frac{1}{2}$ metra visoko (do vratu) za drugim parom listov, vse nadaljnje kakor visoko dosežemo, pa za tretjim parom listov.

Seveda pa moramo orezati ali pincirati tudi pravočasno, najbolje tedaj, ko je hmelj dosegel $\frac{3}{4}$ opore; še pred cvetenjem pa z orezovanjem docela prenehamo. Zelo važno je, da se tudi za orezovanje, pinciranje ali trebljenje trt poslužujemo vedno le ostrega noža kakor za trebljenje korenike, ali pa ostrih vrtnih škarij. Trgati in lomiti panog pa nikakor ne smemo, ker bi s tem povzročili rastlini preveč občutljive rane in lahko napravili več škode kakor pa koristi.

Trebljenje korenike ter pravilno in pravočasno orezovanje stranskih panog zelo ugodno vpliva na obilnost in kakovost, zlasti pa na enakomernost pridelka. Nek odličen star savinjski hmeljar se je izrazil, da je orezovanje panog prav tako važno in potrebno kakor obrezovanje korenike spomladi. In mož ima prav. Za to pa se, hmeljarji, ravnajte po tem, da bo naš pridelek čim lepši in enakomernejši!

Konec predprodaje hmelja

Nj. Vel. kralj je predpisal in proglasil zakon o prodaji še nedozorelih poljedelskih pridelkov. Zakon določa med drugim:

Kmetovalec, ki je prodal svoje poljedelske pridelke pred žetvijo, lahko odstopi od pogodbe, ako je še ni izpolnil. V tem primeru je dolžan vrniti kupcu znesek, ki ga je prejel na račun ali kot kupnino, in pa 10% obresti. Če je bila dogovorjena odstoppina ali kazen za primer neizpolnitve pogodbe, je kmetovalec ni dolžan plačati.

Kmetovalec-prodajalec, ki se hoče poslužiti pravic tega zakona, mora odstop od pogodbe prijaviti pismeno ali ustno na zapisnik pri okrajnem sodišču, ako ni sodišča, pa pri srezkem načelstvu, in sicer pred potekom roka za izpolnitev pogodbe; istočasno mora položiti znesek, ki ga je dolžan vrniti po gornjih določbah.

Po tem zakonu se bo ravnalo tudi tedaj, ako stranke pravomočno sklenejo tudi kak drug pravni posel, ki bi z njim hotele prikriti prodajo nedozorelih pridelkov.

Prodaja zrelega vinogradniškega in sadnega pridelka pred branjem ni prodaja nedozorelega pridelka.

Pogodbene določbe, ki se z njimi kmetovalec-prodajalec odreče pravic tega zakona, so neveljavne. Določbe tega zakona veljajo tudi za prodajne pogodbe o nedozorelih poljedelskih pridelkih, ako so bile sklenjene pred uveljavitvijo tega zakona, ako izpolnitveni rok teh pogodb nastopi šele po uveljavitvi tega zakona.

Zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč z dnem razglasitve v »Službenih novinah«.

Izgleda, da bo s tem zakonom enkrat za vselej konec tudi predprodaji hmelja. Sicer predprodaja ni naravnost prepovedana, vendar ni verjetno, da bi pod gornjimi pogoji hotel še kdo kupovati hmelj vnaprej. Hmeljarji, ki so bili do sedaj pri predprodaji odvisni le od dobre volje kupca, so v bodoče po zakonu zaščiteni. Dosedaj je nosil riziko le prodajalec, v bodoče pa jo bo tudi kupec.

Ko bo zakon objavljen v »Službenih novinah« in tako dobil obvezno moč, ga bomo priobčili v celoti.

Za omiljenje hmeljarske krize

V dneh od 8. do 10. preteklega meseca sta se mudila v Beogradu poslevodeči podpredsednik Hmeljarskega društva in urednik našega lista, da zainteresirata merodajne kroge za najnujnejše potrebe našega hmeljarstva. V predsedništvu ministrskega sveta kakor tudi v kmetijskem, finančnem in trgovskem ministrstvu sta predala naslednjo spomenico:

»Savinjski hmeljarji se nahajajo že nekaj let v težki krizi in so prisiljeni prodajati svoj pridelek daleč izpod pridelovalnih stroškov. Ker so se v letih dobre konjunktore širili hmeljski nasadi pri nas kakor tudi v inozemstvu daleč preko mej sta-

rih hmeljskih okolišev, je prišlo do silne nadprodukcije hmelja, strašnega padca hmeljskih cen in svetovne hmeljske krize. Dočim so novi kraji, ki so začeli saditi hmelj le v času in radi ugodne konjunktura, hmeljarstvo enostavno zopet opustili, se stari hmeljski okoliši, katerih glavna pridobitvena panoga je edino le hmeljarstvo, danes z zadnjimi silami borijo za svoj obstoj.

V dravski banovini, v Sloveniji, je priznan in star hmeljski okoliš v Savinjski dolini. In ravno savinjske hmeljarje je sedanja hmeljska kriza posebno občutno zadela.

V Savinjski dolini so namreč hmeljarji večinoma mali in srednji posestniki, katerih glavni vir dohodkov je izključno le hmelj. Dočim imajo kmetovalci v drugih krajih znatne denarne vire v gozdu, dobrih njivah in travnikih, kmetovalec Savinjske doline gozda sploh nima ali pa le malo, na polju večinoma ne pridelava in radi premale površine tudi ne more pridelati živeža niti za sebe, radi nedostatka travnikov in poljedelske zemlje sploh se tudi živinoreja ne more toliko razviti, da bi donašala izdatnejše dohodke. Radi navedenih okolišnosti je savinjski kmetovalec že pred več kot 50 leti iskal in tudi našel nov, mogočen in izdaten vir dohodkov v hmelju. Hmeljarstva v Savinjski dolini ni ustvarila morda špekulacija, temveč izključno le potreba izdatnega in mogočnega denarnega vira. Dočim izdržuje kmetovalca v drugih krajih naše države gozd, žito, vinograd, živinoreja, tobak itd., izdržuje savinjskega kmetovalca izključno le hmelj, in ako propade hmelj in hmeljarstvo, mora propasti tudi savinjski kmet, ker za razvoj druge kmetijske panoge v Savinjski dolini niso dani potrebni pogoji.

Savinjski kmetovalec torej hmelja ne more in ne sme opustiti, tem manj, ker so za obstoj hmeljarstva v Savinjski dolini podani vsi potrebni pogoji, lega, zemlja in podnebje. Savinjski hmelj je tekom zadnjih petdeset let zaslovel radi svoje prvovrstne kakovosti na svetovnem trgu, kjer se računa med najboljše kvalitete hmelje ter prav uspešno konkurira najboljšemu češkemu in nemškemu hmelju.

Obstoj savinjskega hmeljarstva pa je važen tudi v narodno-gospodarskem oziru, ker je hmelj skoraj izključno le izvozno blago, ki se redno vsako leto izvažata ter se ga v naši državi porabi komaj 2 do 3 odstotke.

Savinjski hmeljarji so bili tudi vedno narodno skoz in skoz zavedni, prežeti velike jugoslovanske ideje ter vestni davkoplačevalci.

Toda danes, ko je hmeljarstvo že četrto leto pasivno, je gmočno stanje hmeljarjev skrajno obupno. Mnogo posestev je že bilo in še bo prodanih na javni dražbi, velika večina hmeljarjev se je globoko zadolžila in zaostala s plačevanjem davkov, z amortizacijo in obrestovanjem izposojenega kapitala. Hmeljarji so na robu propasti ter na meji obupa prosijo merodajne činitelje pomoči.

Podpisano hmeljarsko društvo je kot zastopnik savinjskih hmeljarjev že ponovno prosilo na merodajnih mestih tako nujno potrebne pomoči, vendar so dosedaj vsa njegova prizadevanja ostala brezuspešna; toda ker je sila res skrajna in obstoj hmeljarstva v življenjskem interesu Savinjske doline ter tudi izredne narodno-gospodarske važnosti, se usoja vnovič prositi:

1. Pristojni gospod minister blagovoli nakloniti obema združnima zvezama v dravski banovini vsaj 20,000.000 dinarjev **kredita** po izjemno nizki obrestni meri, ki naj bi služil za sanacijo hmeljarskih gospodarstev in se vračal tekom več let v primernih anuitetah. Potrebno jamstvo bi dali omenjeni združni zvezi.

2. Pristojni gospod minister blagovoli **ukiniti vsako uverenje tuje valute** pri izvozu hmelja, kar bi v obilni meri pospeševalo in olajšalo našo izvozno hmeljsko trgovino ter bi imelo za posledico hitrejšo prodajo in višje cene vsakoletnega pridelka.

3. Pristojni gospod minister blagovoli **dovoljevati hmeljarjem vse mogoče ugodnosti pri plačevanju davkov.**

4. Pristojni gospod minister blagovoli **določiti posebno izvozno premijo** za izvoz hmelja, slično kakor obstoja ista za izvoz vina, in sicer vsaj Din 2.— za kilogram.

5. Pristojni gospod minister blagovoli na temelju § 23 zakona o pospeševanju kmetijstva z dne 6. septembra 1928, št. 416, **omejiti hmeljarstvo samo na stare hmeljske okoliše**, ki pridelujejo res kvaliteto blago, in preprečiti širjenje hmeljarstva v za to kulturo neprimerne kraje, ki s svojim slabim pridelkom ubijajo sloves in ceno blaga starih in za hmeljarstvo res primernih krajev.

Na temelju istega člena istega zakona blagovoli gospod minister **pospeševati in podpirati selekcijo hmelja** ter hmeljarsko literaturo in za ugodnejše vnovčevanje hmelja tako potrebno **hmeljarsko združništvo.**

6. Pristojni gospod minister blagovoli ob snovanju novega obrtnega zakona opustiti vse, kar bi moglo ovirati, in ukreniti vse, kar bi moglo po-

speševati trgovino s hmeljem. Hmeljska trgovina naj ne bo vezana na kakšne posebne koncesije, temveč naj ostane prosta, kakor dosedaj.

7. Pristojni gospod minister blagovoli ukreniti vse, kar bo pospeševalo in olajšalo izvoz našega hmelja ter pri trgovskih poganjanjih z ostalimi državami skuša doseči čim nižjo uvozno carino za naš hmelj ter čim višjo uvozno carino za inozemski hmelj pri nas. Državam, ki hočejo uvažati k nam pivo, naj se carina na pivo zniža pod pogojem, da znižajo svojo uvozno carino za naš hmelj ter ga čim večjo množino uvažajo.

Savinjski hmeljarji, ki prestajajo zadnja leta najtežjo krizo, odkar obstoja njihovo hmeljarstvo, so prepričani, da bodo gospodje ministri upoštevali njihove upravičene prošnje ter jim v tem težkem času nudili vso svojo pomoč.«

Zastopnika našega hmeljarstva sta bila sprejeta povsod z največjim razumevanjem in vso pripravljeno pomoči hmeljarjem. Na dolgo in široko se je ob tej priliki razmotrivalo tudi ustno vse potrebne mere in ukrepe za omiljenje sedanje hmeljske krize in prospeh našega hmeljarstva v bodoče. Izgleda, da so to pot obupni klici hmeljarjev vendar enkrat naleteli na odmev in da ne bo ostalo samo pri obljubah, temveč se bo v resnici tudi nekaj storilo za naše hmeljarstvo.

Vid Dravinjski:

Iz zgodovine pivovarstva

(Dalje.)

Istočasno se je v mestih pojavilo cehovstvo, t. j. stanovska združenja, katerih prve kronike najdemo že v galsko-romanskih verskih bratovščinah. Iz njih srede so navadno volili tudi mestno upravo. Vendar imamo pri tvorbi francoških mest neko posebnost. Razvijala so se namreč manj svobodno kot v drugih pokrajinah. Nastajala so povečini okoli gosposkih gradov in na gosposkih zemljiščih. Gospodar zemljišča je bil obenem gospodar obrti. Kdor je hotel v mestu, t. j. na gosposki zemlji, izvrševati kako obrt, je moral gospodu plačati gotovo vsoto ali pa se zavezati za redno letno plačevanje. Obrtnik si je tedaj moral obrt nekako odkupiti. Nadzorstvo nad posameznimi obrtni je izvrševal mojster, ki je izvrševal dotično obrt na dvoru in je veljal za najsposobnejšega v dotični stroki. Tako je bilo v vseh mestih, ki so nastala neposredno pod kraljevsko patronanco.

Iz tako ustvarjenih obrti so se polagoma razvili pravi cehi. Kot meščani so bili obrtniki pod-

rejeni kraljevskemu upravniku, ki je izvrševal tudi sodno in policijsko oblast. Ta upravnik je v imenu kralja razsojal o prepirih med cehi, potrjeval pa tudi njih pravice in predpravice.

Kraljevska upravništva so bila sprva dedni uradniški poklic; do dvanajstega stoletja jih je bilo v Franciji 10, v dvanajstem stoletju pa je njih število poskočilo na 45. Od trinajstega stoletja dalje je dvor dajal upravništva v najem, kar je njih število pomnožilo na 177. Radi možnosti, da se urad kupi, in radi velikih nerednosti ter podkupljivosti takih uradov so nastale neznosne razmere, ki jim je napravil konec Ludovik Pobožni, ki je po svojem povratku iz Svete dežele prodajo uradniške oblasti ukinit. Poslej je kralj neposredno oddajal oblast kraljevskih upravnikov za to primernim osebnostim. Tako je ta Ludovik nastavljal med drugimi leta 1258 za pariškega upravnika nekega Štefana Boileau, ki je prvi v teku svojega desetletnega službovanja zbral vse običaje in privilegije posameznih pariških obrtniških združenj v nekakšno cehovsko knjigo. Ni pa on morda ustanovitelj pariških cehov. Ne, on je samo zapisal to, kar se je v cehih skozi desetletja udomačilo kot njih pravni red, njih navade, običaje in podobno, da bi s tem dal svoji obrtni policiji v roke nekaj stalnega in gotovega za nje pravno postopanje.

Če tedaj najdemo v Boileaujevi knjigi tudi pravila pariškega pivovarskega ceha, lahko z gotovostjo sklepamo, da so že davno prej obstojale v Parizu poklicne pivovarne, ki so bile pri kraljih zelo v milosti, ker posedajo v času Boileauja že nekatere posebno važne privilegije.

V naslednjem podajamo za zgled pravila pariških pivovarnarjev iz leta 1268:

»Kdor ima od kralja dovoljenje za varjenje piva, lahko zaposluje neomejeno število učencev in pomočnikov in lahko obratuje ponoči in podnevi, kakor pač smatra za potrebno.

Noben pivovarnar ne sme variti piva iz drugega kot iz vode in žita. Kdor pa bi skušal pivo ponarejati in kaj drugega vanj mešati, n. pr. lovor, španski poper ali smolo, mora vsakikrat, ko bo zasačen, plačati kralju globo 20 pariških soldov, godljo pa mu zaplenijo. Vodstvo ceha je namreč izjavilo, da so vse te snovi slabe in za varjenje piva neuporabne ter da tako pri zdravih kot bolnih ljudeh povročajo glavobol in druge težave.

(Dalje prihodnjič.)

Poravnajte naročnino!

Razno

Suha Amerika. Kakor je izračunala ameriška profi-prohibicijska družba, se sedaj v Ameriki popije letno 30 milijonov hl piva, 4 milijoni hl vina in 6 milijonov hl drugih opojnih pijač. Amerikanci izdajo letno 161 milijard Din za opojne pijače, t. j. 54 milijard več kakor pred vojno, ko ni bilo prohibicije. Zadnjih 18 mesecev se je pritihovalo v Ameriko za 3 milijarde dolarjev (168 milijard Din) opojnih pijač, t. j. za eno celo tretjino več, kakor pa je znašal v istem času redni dovoz, dokler ni bilo prohibicije.

V Braziliji vlada zelo podpira abstinenčno gibanje. Zaenkrat je prepovedano točenje močnih opojnih pijač ob nedeljah in praznikih sploh, ob delavnih dneh pa po sedmi uri zvečer.

Teorija in praksa. Dunajski župan Seitz je protestiral pri zveznem kanclerju radi previsokega obdavčenja piva, ker je radi tega silno nazadoval konzum piva in je s tem dunajska občina oškodovana za več milijonov. Zanimivo je, da se Seitz, ki je sam zagrizen abstinent, zavzema za večji konzum piva. Je pač tako: po svojih privatnih nazorih želi, da bi ljudje ostali trezni, kot župan dunajskega mesta, v interesu občine pa želi, da bi ljudje čim več pili.

»Mokri« časopis v Ameriki, ki bo začel oster boj proti sedanjemu suhemu režimu, začne izdajati pod imenom »Repeal« (Zrušenje) prvega prihodnjega meseca major Cambell, bivši ravnatelj prohibicije v New Yorku. Cambell je bil eden najbolj zagrizenih prohibicijskih uradnikov in je baš radi tega moral zapustiti svoje mesto. Izgleda, da bo sedaj zopet eden najbolj zagrizenih nasprotnikov prohibicije — vedno kakor pač bolje nese.

Blagodejni učinek hmelja. Hmelj vsebuje lupulin, ki se uporablja tudi v zdravilstvu za povečanje teka in proti boleznim nekaterih žlez. Blagodejni učinek piva v tej smeri (zlasti za povečanje teka) je torej pripisovati izključno le hmelju.

Mnenje o našem listu. »Narodna Jednota«, glasilo vojvodinskih Slovakov, piše v eni svojih zadnjih števil: »V Celju izhaja dobro urejevan strokovni štiri-najst dnevnik 'Slovenski hmeljar' znan in čitan tudi na Češkoslovaškem. Slovenski jezik je slovaškemu blizu in se ga prav lahko razume, zlasti če se nanj privadi. Naročnina listu je 30 Din letno in ga tudi našim hmeljarjem prav toplo priporočamo.«

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Vreme je bilo zadnji čas prav ugodno, toplo in tudi vlage zadosti. V večini nasadov je dosegel hmelj že vrh opor, v mnogih pa je opaziti že tudi cvetne nastavke. Rastlina je zdrava, brez bolezni in škodljivcev. Hmeljarji so sedaj zaposleni z drugim osipanjem, da s tem zaključijo zadnja dela v nasadih. Glede kupčije ni nič novega poročati. Vse napeto pričakuje predstoječe sezone.

Vojvodina: Hmelj je dosegel vrh opor in že poganja cvet ter obeta precej dober pridelek. Rastlina

je zdrava, bolezni in škodljivcev ni opaziti. Kupčija miruje in je tudi za predprodajo zanimanje prenehalo.

Češkoslovaška: Stanje hmeljskih nasadov je v splošnem prav dobro. Prošli teden je izdatno deževalo ter se je rastlina vidno osvežila. Hmelj dosega vrh opor, ima številne in močne stranske poganjke ter v ugodnejših legah že začenja odganjati cvet. Bolezni in škodljivcev v večji meri ni. Na tržišču je tendenca mirna in prometa malo. Žateški hmelj letnik 1930 notira 4—8 Din, uštecki in roudnicki pa 2:50—3:50 Din za kg. V Zafcu je dosedaj zamerkovanih 84.096 stofov hmelja 1930.

Nemčija: Prošli teden je bilo zopet nekaj dežja, ki je bil hmeljski rastlini že nujno potreben. Stanje nasadov je v splošnem dobro, dasi v raznih okoliših zelo različno. V nekaterih krajih (Hallertau) je napravila toča precej škode, v drugih (Hallertau) se širi peronospora vedno bolj, pa tudi uši ter s temi v zvezi medena rosa in sajavost zasega nekatere (gorski okoliš) nasade vedno bolj. V nekaterih krajih je dosegla rastlina že vrh opor, v drugih pa tudi le komaj polovico. Tržišče pa je skrajno mirno in prometa prav malo. Gorski in špaltski hmelj notirata 3—8 Din, aischgrundski 3—6 Din, badenski in würtemberški 6—8 Din, tettnangski 9—15 Din in hallertauski 5—9 Din za kg.

Francija: Stanje nasadov je sicer dobro, vendar rastlina odganja le redke stranske poganjke, tako da se pričakuje splošno bolj pičla letina. V nekaterih krajih povzročajo uši znatno škodo. Položaj na tržiščih pa je nespremenjen.

Poljska: Vsa poročila zakasnila.

Belgija: Toplo in vlažno vreme zelo prija razvoju hmeljske rastline. V Alostu je nevarnost uši kljub škropljenju vedno večja in se je pojavila že tudi sajavost, v Poperinghe pa naval uši ponehava. Pričakuje se v splošnem pičlejši pridelek, kakor pa je bil lani. Tržišče pa je trajno mirno, vendar so cene ostale nespremenjene.

Anglija: Vreme je bilo za razvoj hmeljske rastline zadnji čas prav ugodno. Rastlina je krepka in zdrava ter obeta vsaj tolik pridelek, kakor je bil lani, če ne pride kaj posebnega vmes. Peronospora je ponehala, pač pa so se pojavile uši, vendar večje nevarnosti ni. Tržišče pa je mirno in brez prometa, le med posameznimi trgovci se nekaj malega trguje.

Amerika: Vreme za razvoj hmeljske rastline ni nič kaj ugodno; v Kaliforniji je presuho, v Oregonu pa se je zopet začela pojavljati peronospora v vedno večjem obsegu. Tržišče je še vedno zelo mirno, cene zopet popuščajo in notira hmelj 1930 prvovrstno, izbrano blago 22—23 Din, prima 19—21 Din za kg, starejši letniki znatno cenejši. Prodaja se največ Washington, Yakima in Sonoma letnik 1929 po 10 Din za kg; tudi nekaj letnika 1928 je bilo še prodanega, in to po 5 Din za kg. Letnik 1931 držijo producenti še previsoko in izgleda, da se bo tržil še po 17 Din za kg.

Inserirajte v „Slov. hmeljarju“!

Za razvedrilo

V šoli.

»Zakaj pravimo ‚materin jezik‘ in ne ‚očetov‘?«
 »Zato ker večinoma govorijo le matere, očetje pa morajo molčati.«

Zdravnikova modrost.

Zdravnik: »Ali pijete mnogo kave?«
 Bolnica: »Precej, gospod doktor.«
 Zdravnik: »Ali ne veste, da kava škoduje, da je kava počasi delujoč strup?«
 Bolnica: »Mhm, bo menda že res, ker jaz jo pijem že osemdeset let pa še vedno živim.«

Točno.

Profesor: »Kako je pretekli čas od glagola ‚prebudim se‘?«
 Dijak: »Spal sem.«

Maščevanje.

Tonček jih je dobil od mamice ter se jokaje prišel pritoževati babici; ta pa ga poučuje:
 »Ne morem pomagati, Tonček, vsaka mamica svoje otroke lahko nabije.«
 »Tako? Ti si mamica moje mamice, kajneda?«
 »Seveda, Tonček.«
 »Pa kar pojdi in dobro jo nabij!« hitro odloči Tonček in si obriše solze.



Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo // Ustanovljena leta 1908
 Čekovni račun pri Poštni hranilnici št. 13.375 // Telefon št. 177

Zaloga najboljših spodnještajerskih in vseh jugoslovenskih vin po zmernih cenah

Priznalne diplome državne vinske poskušnje na Dunaju l. 1909 in Kmetijske razstave v Ljubljani l. 1926

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadržnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

IVAN RAVNIKAR CELJE

nudi umetna gnojila, sementa, barve ter specerijsko in kolonialno blago po najnižjih cenah.

ANTON BRUMEC



GOSPOSKA ULICA ŠTEV. 2

Pridite in prepričajte se sami. K nakupu se ne sili.

se vsakomur priporoča kot ugoden vir za nakup vsakovrstnega manufakturnega ter modnega blaga.

Blago dobre kakovosti, nizke cene, vsestransko priznana solidnost.

» GARKON «

je najuspešnejše sredstvo zoper razne škodljivce na hmelju, zlasti bolhače, stenice, uši, rdečega pajka itd. Zatre jih hitro in zanesljivo.

Izdeluje in prodaja:

»GARKON«
 DRUŽBA Z OM. ZAV.
 V CELJU.

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Sredstva za pobijanje škodljivcev

na drevju, trti, **hmelju** in žlahtnem grmičevju so: Arbinol, kvasija-les, modra galica, mazavo milo, švajnfurtsko zelenilo (strup), Sulfarol, Sulikol, apneni arzeniat

Zaloga v drogeriji 'Sanitas', Celje, Aleksandrova 5

ali pa v njeni podružnici v Ljubljani: le na Dunajski cesti števil. 5

Točna navodila o uporabi enega ali drugega sredstva, ki so vsa preizkušena, dobite zastoj

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za pokončavanje škodljivcev

ter vse druge kmetijske potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. **proti požaru, strelji in plinski razstrelbi:** poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. **proti razbitju in razpoki:** zvonove, steklo;
3. **v življenjskem oddelku:** na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

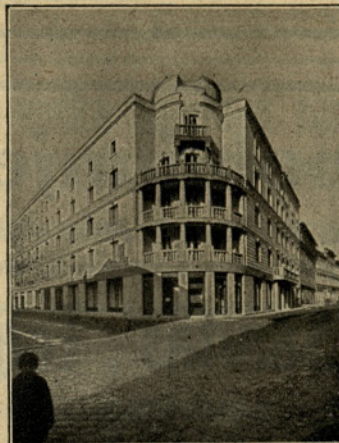
pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem



Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Hmelj je kot volk!

To hrano dodamo hmelju
v obliki mešanega gnojila

NITROFOSKAL-RUŠE

ki vsebuje dušik, fosforno kislino, kalij in apno v razmerju 4:8:8:33

Nitrofoskal-Ruše

je z ozirom na svojo hranilno vrednost najprikladnejše gnojilo. Za 1000 sadežev
vzemite 200 kg. Ako gnojite tudi s hlevskim gnojem jeseni, potem spomladi samo 100 kg.

Tvornica za dušik d. d. Ruše pri Mariboru

Sprejema naročila in daje vsa strokovna navodila. Izvršuje tudi analizo zemlje.

Za lepo zelene in težke kobule
jajčaste oblike, z mnogo aro-
matične hmeljne moke, rabi

**DUŠIK, FOSFORNO KI-
SLINO, KALIJ IN APNO**